

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 102**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käranter!

Det är något nå egendomligt i att just som man skjutit undan det rätta bladet på något Kapitel börja skriva brev på det underliga gånge arbetet. Man vet y'rätte hvor man är hemma.

Tusen tack för brevet, det var ju lustigt, att jag mått ej kunde lagra mig med de långa upphållen. Det tyckte du väl om. Äh ni skola nog på roligt i samman. Det är som vi aldrig värlats förr, vi ha varit så länge skilola att vi på gånge mig betraktas. Jag kommer att bli så förvånad, då du blir värd för äska och dylikt, jag kan icke en enda visa. Tror du verkligen att du behöfver vara i Kneerymark ända till den adertonde. Men det gör då för resten ingenting, jag behöfver nog tiden.

Det var mycket roligt höra hur du pirade nifverbrötlapsdagarna, jag kan då ej på i mitt hufvud att du räknat rätt. Jag tror alltid att du på något håll skrifvat till en två år på din ålder för att på litet äfverhög äfver andra, som alls ej kan fördrå meg folk. Emellertid skall jag nog komma ihåg påskdningarna och brevet man icke skulle få tänka. Sådant gör mig så utmärkt. Tyvärr äro förhållandena så olika så jag kan ej på med så mycket som jag ville. Men jag låter dig höra jag skrifer om, skänka ic mig på försök i en fångelskåla. Och kan gör med en rostlig gammal hjälpling om annan för att påminna mig att han sitter i fångelse. Han räcker också igenom postkontoret för att på brev. Det kan jag ej rekka mig. Men hans kakor passa mig inte. Du får alltså tänka på att ~~han~~^{min} sitter i fångelse, jag kan ej göra något vid det. Och din helyare är fullt modern, det kan ej en sicilianare som lever i en liten bergstad vara. Han är man och vild.

Nu skall jag säga dig romansens Ranta. Den ser ut som att bli Tjugott Kapitel. Det är ett bra tal tre gånger sju. Jag tror att det skall stanna vid det. Af denna Tjugott Kapitel äro alla ardentligt påslagda utom de två. Eller egentligen ^{är} ~~det~~ ^{det} rätta undant som är som att nitiskt grundligt tänka igenom. Jag kan ej göra det för när allt annat är skrifvet. Påslagda, men ej skriva äro fem. Dessa sju skall jag ha skriferit jag menar föfattad till du kommer.

Fjorton Kapitel äro skrifna eller jag skulle nuvarare återigen
näga författade. Det är en fyra fem som äro så färdiga att
jag kunde låta trycka dem de andra äro medräpnade på papperet
men de äro ^{äro} alla sådana de skola vara. Det blir att rätta till
en naturvetenskaplig här och där fylla på formen och sådant
men jag behåller ej tienda på dem mer. Givom som helst
kunde göra dem färdiga. Om det nu vore som i första då
jag ej kunde skriva mer än på en sida, som jag jämt skref
om så vore det ju förhärligt, ^{mycket mer} men det går bra och stadligt framåt
nu. Kommer intet afbratt skall det, som återstår af det nya vara
snart expedieradt. Sedan är det endast arbetet. Jag brukar nu skriva
na en dag och då naturligen ett helt Kapitel. Nästa dag är jag slö
och tror att allt är slut, under tiden samlar tyännan Proffter på nytt.
Nästa dag sitter jag och ritat, dagen därpå skrifer jag på nytt. Men
jag hoppas det skall gå ännu bättre, ty nu har jag mina bästa Kapitel
att skriva. De flesta Kapitel äro endast åtta à nio sidor
namliga äro äro mindre. Det tyckes ej bli kort mer än en trehun-
dra sidors bok. De som komma nu äro långa, menligen.

Några Kapitel äro riktigt förtyllade, det är de som äro färdi-
ga, men som riktigt bli glad för de äro så lätta och riktigt lustigt
skrifna. Jag har aldrig varit så lätt hällen bok. Där grätes i hvarje
Kapitel, men där är all inget tårar. Jag tänker, att det är det, som
går igen. Och när jag tänker på denna kalla rustiga vinter, denna
instängda timmars jag för, så tycker jag det är underbart, med dessa
ljuna stämningarna. Det var allt ej meningen, men det har
arbetat sig fram nästan mot min vilja. Någonstans skulle
det vara så.

Nu har jag skrivit bara en del, men det är roligt att
en gång komma att jag är ett riktigt stycke till vägen och att
få tala om det. Jag förnärar dig när jag rättuade till fjorton
Kapitel, så var jag en stolt herre.

7 natto var här sådana. Det är så tråkigt, att vissa exempel
nu på skränder af eldväder, jag kan ej njuta. Det är alltså
ett riktigt darinna på gatan. Så många roliga ting att
ge allt på. Det är aldrig någon fara i de här skaderna.
Vi ha haft en ny difteri epidemii, men lindrig.
Ja nu kan jag ej mer. Jag är glad att du ej blir led af mig.
Du är verkligen riktigt nöje. Din sanna.